

Ramazan Topoğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

4.12.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Annenim Bahçe Yolu

Dün akşam rüyamda annemi gördüm
Bahardı, dağlarda karlar eriyordu
Sular ovadaki toprakta, tanıdık kulübe aynı yerinde
Babam uzaktaki gömütlükte, ıslıklı fırtınada ağıtta annem
Şehirde yalnızdım ağladım

Annemin köyde bahçesi var
Dünyanın en güzel bahçe yolları anne bahçelerine giden yoldur
Benimki de öyleydi, büyüsü anlatılamaz

Ben şehirden köye o bahçeye gidiyordum koşarak
Annem şehirdeki oğluna geliyordu ağlayarak

Biz o yolda karşılaştık çıkırıklı kuyu başında
Tanımadı annem beni
Durmadı, annen seni bekliyor hemen git dedi

Aman Tanrım, dizine yatacaktım birden yok oldu
Kızım da uzaklarda, bu şehirde yalnızım, ağladım

Hayatın dışındaydım beni affet anne
O bahçe yolundan hep ben geleceğim sana karlar erimeden
Dizlerini hazırla, orada huzur bulacağım

Ramazan Topoğlu

Ayşe ile Fatma

Bizim memlekette en güzel kadın adı Ayşe ile Fatmadır
Her Ayşe bir çalığışu,
Her Fatma yiğit ve mert kadındır
Her ikisi de seksen yıllık olsa da
Onsekizinden ötesi yakışmaz onlara
En güzel aşklar
Ayşe ile Fatma'nın aşkıdır
Fatma ile Ayşe en fedakar anadır

Her çiçekte bir Ayşe
Her toprakta bir Fatma vardır
Her kilimde, her türküde, her sandıkta
Her ikisi birlikte bulunur
Ayşe ile Fatma
Bu memleketin aşkıdır

Bir Fatma bir Ayşe özlediyseniz
Bulduğunuz taşı kaldırın
Her ikisi de ordadır el sallar.

Ramazan Topoğlu

Bir Yorgun Serçe Yıkandı

Tanrı aşkına bakıverin şuna
Serçe parktaki havuzda yıkaniyor
Gökyüzü yorgunu olmalı
Nerelerden geldi kimbilir
Baktığımı gördü, başını yana eğdi
Zıp zıp yürüdü, kanatlarını çırdı

Havlu vermek istedim kurulunması için
İstemedi
İsteseydi
Cebimdeki peçeteyi verecektim

Ramazan Topoğlu

Çocuk Biberon Salladı

Çocuk bana bakıyordu yandaki arabanın camından
Elinde süt biberonu, utandı kaçırıldı bakışlarını
Başında başlık, gül tomurcuğu
Yeniden baktı, hala bakıyor mu diye
Yanakları tombul kırmızı
Neydi Onun ciddiyeti öyle
Taktı bir kere gene baktı, bakıyordum
Utandı, döndü, bakıyor mu diye yine baktı
Gülümseme zamanı çoktan geçti
Gülümsedim, o da gülümsedi
El salladım
O da minik elindeki biberonu salladı,
Arabanın camına sıçradı sütü
Bakındı, şaştı, camdaki sütü yalayiverdi
Yeniden baktı bak ne yaptım diye
Yeniden gülümsedi
Cama sıçrayan sütü
Yalayiverişini gülüyordu kerata
Şeker şey

Ramazan Topoğlu

Dağ Gölgesi Yalnızı

Gün ufukta soldu
Dağ gölgesi yalnızıyım
Bu nehrin suyu bulandı, göl küskünüyüm
Yorgunum, molam vadiğe yalnız ağaç altında
Bu nehrin öte yakası çağırıyor

Gün ufukta doğdu
Tan yeri ağarması şaşkınyım
Bu şehrin huyu bozuldu, çöl düşkünüyüm
Yolcuyum, yaram takılı al gül dalında
Öteki şehrin yeni sokağı çağırıyor

Özlediğim eski zamanlar olur
Dağ bulutları vaktinde sümbülî gökyüzü, yağmur, çoban ve sen
Artık yoksun
Sonra yine bir ara aklıma düşer misin
Unutumam

Gün ufukta soldu
Dağ gölgesi yalnızıyım
Gün ufukta doğdu
Tan yeri ağarması şaşkınyım
Nehrin suyu bulandı, Göl küskünüyüm
Şehrin huyu bozuldu, Çöl düşkünüyüm
Sonunda şehir olmayan ormanda kaybolmalıyım
Ramazan Topoğlu

Deli Gecede Kaçak Ağacın Dansı

Gecenin canı sıkıldı, kükredi
Gökgürültüsü homurdanan bir canavar
Zararı yok çekip gider birazdan
Şimşek gökyüzüne yine imzasını atıyor
Gökyüzü yeryüzünü durmadan öpüyor

Gece fırtınası var, çıldırıyor ağaçlar
Ağaçlar şöyle bir dolaşmak istiyor
Gönülleri ne ister sorulmazlar
Dans etmeli, yağmur sürüyor
Duydular çaresizler
Yerlerinden kıpırdayamadılar

Yapraklarda tıpırtılar..
Yağmur bu..
Bu gelen yağmur
Çişıltisi geceyi okşadı
Gece sustu..
Bir ağaç firar etti
Sözünü tut unutmadım dedi
Gökgürültülü, şimşekli ve yağmurlu gecede
Kaçak ağaçla dansta
Ben sustum o konuştu
Bilseniz neler neler anlattı
Kimseye söyleme diye de tembih etti
Sormayın söylemem

Ramazan Topoğlu

Gülüşlerde Akan Sular

Konuştukça;
Ilık billur sular süzölür dudaklarından.

Kahkahalar atarken;
Su çağılıtıı duyulur değirmen taşını döndüren.

Gülümseyince;
Dalgalanır durgun göl suları, meltem eser.

Susunca;
Bekleyen su olur kristal bardakta.

Gelivermesi;
Yeni verilen sudur nehirlere.

Gidince;
Serpilen sudur gurbete çıkanlara.

Ramazan Topoğlu

Huzur Veren Kutsal Kadın

Çok kutsaldır iyi bayan
Nerede kaldın diye sormaz
Kapıyı çalan aşkı
Nerede kaldın diye sordurtmaz

Ellerinden ve yüreğinden
Mutluluk akar durmadan
Aşkı evden çıkarken
Huzur koyar cebine çaktırmadan
Kadın sevgiyle yüceltirken
Tapılıp mutlu edilmeli bıkılmadan
Yıllar çekip giderken
Daha ne bekleyip durmalı bu hayattan

Ramazan Topoğlu

İğdebelen Tepesinde Bir Yalnız Ahlat Ağacı

İğdebelen tepesinde bir yalnız ahlat ağacı vardı
Uğuldayan rüzgarların dostuydu
Değirmenbükü derledi bulunduğu köyün adını
Buğdaylar ve mısırlar öğütülürdü su değirmenlerinde
Yorgun köylüler dinlenirdi ulu ceviz ağacı gölgelerinde
Değirmenbükü köyünün ortasından berrak bir çay geçirdi
Köy kahvelerinin odun sobası başlarında
Eşkiya hikayeleri anlatılırdı Birinci sigarası dumanlarında

Tepenin gölgesindedir Değirmenbükü köyü
Akçay akar gider güneşte gümüş yolcusu
Suların toprağa senfonik fısıltısını bilirdi ihtiyar ahlat ağacı
Atlar arklardan su içer lükür lükür
Atlar tarla kenarı otlarında yayılır kütür kütür
İğdebelen tepesinde ihtiyar ahlat ağacı
Huzurdan yorgundur terini siler

İğdebelen tepesinde yalnız ahlat ağacının gölgesinde
Köy bekçileri dinlenirdi
Bir çobanın türkü söylediği de olurdu
Şarap içenler hep askerlik hatıralarını anlatırdı

Kış günleri tarlalar uyurdu, hüzünlenirdi
Bulutlarla, gökyüzüyle, rüzgarlarla yarenlik ederdi
Bahar gelince ılık çalardı
Çok serin olurdu İğdebelen tepesi...

Haber geldi Değirmenbükü köyünden
Ağlıyormuş İğdebelen tepesi
İhtiyar ahlat ağacı kurumuş
Eski köy bekçileri de çekip gitmişler dünyadan
Rüzgarlar yas tutmuşlar
Atlar kışnemeleri duyulmaz olmuş
Değirmenbükü'ndeki İğdebelen tepesi ovaya küsmüş

Ah benim ihtiyar ahlat ağacım
Çekip giderken beni sormuşsun
Hastayım gidiyorum işte, neden gelmiyor diye
Senden çok uzaklardaydım suçluyum

Bir gün geleceğim yıllarca yaşadığın o tepeye
Türkü çığırmasını bilmem senin için söyleyeceğim
Bir vasiyet bırakacağım
İğdebelen'deki ihtiyar ahlat ağacının yeri olsun gömütlüğüm

Ramazan Topoğlu

İkinci Vakti O Şehir..

İkinci vakti, o şehir...
Köy çocuklarının ilk gittiği
Eski radyoda korodan ağır şarkılar
Ardından solo türküler
Bu vakitte tüm dükkanların önü sulanmış

Koca çınarla başlayan sokakta
Domates biber fideleri; kafeste kuşlar, saksıda çiçekler,
Ve baharatlar, camekanda civcivler
Her şehirde vardır böyle bir yer

Ramazan Topoğlu

Kırmızı Mürekkepli Dolma Kalem

Yenilmeyen şekerdi kırmızı mürekkepli dolma kalem
Devrilince dökülmeyen hokkadan çekilir mürekkebi
Kurşun kalem terkedilmiş gariban
Mavi mürekkepli dolma kalem hep gururlu
Kırmızı dolma kalemle yazılır ünite başlıkları
Açıklamalar mavi
Konu başlıklarında yine kırmızı mürekkepli dolma kalem

Vakitlerden akşam
Gaz lambasının etrafında uçuşmakta kelebekler
Yatsı ezanı yeni okunmakta
Ödevler bitince daha masallar okunacak

Akla gelir, komşu kızının defteri daha güzel
Limon kolonyası ve sigara kokar öğretmen
Kırmızı mürekkepli kalemle çarpı koyar ödevlere
Silgi, defter ve tüm kalemler sınav kokar
Haritalar çizilir ölçekleri kırmızı
Coğrafyada deltalar, koyaklar, nehirler
Kırmızı dolma kalemle uykuya dalmış çocuklar...

Ramazan Topoğlu

Kuşlar da Tükürdü Yüzümüze

Vahşi insan eli yangınlarında
Suyun gözyaşı döküldü
Dört mevsim özeti ruhumdaki iklime

Dumanlar tüttü yine mi yangın
İnsan ormana sığınır ağırlanır
İnsana sığınan orman ihanetle yaralanır
Ateş ateşliğinden utanır
İnsanlar utanmaz

Sonunda kuşlar da tükürdü yüzümüze
İnsan eli değmemiş diyarlardaki güzelliklere çekip gittiler

Ramazan Topoğlu

Marangoz Kadınımdan (1)

Sen gerçeksın değil mi?
Her şey o kadar güzel ki...
Söyle bana bütün bunlar gerçek olacak değil mi?
Bir rüyadan ibaret kalmayacak
Dua ediyorum Tanrı'ya sürekli
Yüreğimdekini yaşamaya izin ver diye
O'nu istiyorum Tanrım beni bağışla
Diyorum Tanrı'ma sevgiyi sen verdin bağışlarsın bizi değil mi?
Hiç ses çıkarmıyor.

Ramazan Topoğlu

Misafir Şehrin Minik Cehennemi

Adı olmayan görülmemiş bir şehir peydah oldu
Yine köpekler havladı soğuk geceye yakıştı
Organize sanayi bölgesi çocuklarının konçertosu var
Dev bir yılan uçarak dönüp duruyor
Niye bekliyorsam; dibinde beklediğim ağacın tepesinde

Ansızın bir mezarlık havalandı gökyüzüne
Eski giysiler ağaç dallarında sallanıyor
Dört yönden sırayla dört çığlık yankılanıyor
Çocuk nehirde boğulan annesine ağlıyor

Aniden yeni gelen bu şehrin kenar ıssızlığında
Yalnız bir kulübe yakınında insanlar inleyerek yanıyor
Kendince sevimli ateş kaynayan minik cehennemde

Bekleşen İnsanların giysileri eriyip yok oluyor
Giysileri eriyen birden karşı cins insana dönüşüyor
Herkes kaçıyor yalnız kalıyorum, henüz giysilerim sağlam
Ben ise ateşe ateşe gidiyorum
Annemin ölen teyzesi geliyor elimden tutuyor
Bir yaşlı adam büstü iyiliksever dolaşiyor
Eritilmiş kireç çamurlarına batmadan basarak
Misafir şehrin içine dalıyorum

Ağacın üstünde dönüp duran dev yılan gidiyor
Havalanan mezarlık yere konuyor
Ağaçlarda uçusan eski giysiler sakinleşiyor
Nehirde boğulan anne geri geliyor

Organize sanayi çocukları yeniden konçertoya başlıyor

Ramazan Topoğlu

Ödeşme

İlk defa gidilen bir şehirde
Bir sevgilisi beklemeli insanın
İlk defa girilen bir nehirde
Sularda sevaba dönmeli günahın

Son defa yazılan bir mektupta
Akmalı gözyaşın dökülmeli kağıda
Son defa alınan bir solukta
Ağlamalı sevgilin veda ederken hayata

Ramazan Topoğlu

Sandalyede Asılı Kalan Bluz

Sabahleyin erkenden gittin kadınım
Bluzun salonda sandalyede asılı
Bıraktığın gibi bulamayacaksın akşam gelince
Çünkü
Şeni özleyince O'nu kokladım ben

Ramazan Topoğlu

Serçe Ziyareti

Yapayalnızdım
iki serçe geldi ziyaretime
Ayaklarında hediye bohçası
Açtım baktım
İki buğday tanesi.

Ramazan Topoğlu

Sevmeyi Unutan Tembel Gönül

Tembel gönlüm sevmeyi unutmuş
Yağmalanmış yüreğim
Ruhum bile tenimi terketmiş
Nerelerdeyim
Nerelerdesin

Güneş batınca gidiyorum
Hayat takılıyor peşime
Geçtiğim yerler arkamdan ağlıyor
Gittiğin yerde sen nasılsın

Bakıyorum ordasın
Sana bakamıyorum
Baktığım yerde hep sen varsın

Tembel gönlüm sevmeyi unutmuş
Yağmalanmış yüreğim
Sensizlikte seninle çok uzaklarda

Ramazan Topoğlu

Seyfeftin Yağız: Atatürk'ün Şoförü

Atatürk'ün şoförü Seyfeftin Yağız ile bir televizyonda 29 Ekim 2004 günü yapılan söyleşinin gönül sıcaklığından.

Atatürk O'na Kocaoğlan dermiş.

Adı Soyadı Seyfeftin Yağız

Sordular anlattı:

Tam oniki yıl, sekiz ay, yedi gün

Şoförlüğünü yaptım Mustafa Kemal'in

Tam yedi kral ağırladık birlikte

Garson yokluğunda servisi ben üstlendim

Tepsi devrildi,

Her şeyi öğrettim uşaklığı öğretemedim şu millete dedi Atatürk

İşte Ata'nın o söylediği ünlü söz ona söylenmişti

....Ahhh ah ne büyük adamdı biliyor musun?

Diye iç çekerken o günleri özlüyordu

Yüzyedi yaşındaymış Atatürk'ün şoförü Seyfeftin Yağız

Tarih 29 Ekim 2004, Cumhuriyetin 81.Kuruluş Yıldönümü

O günlerdeki heyecanında sanki antik bir müze

Bu yaşa Atatürk sevgisiyle eriştiği besbelli

Elinde Atatürk'ün bir bastonu

Cebinde Ata'nın bir kimliği,

Kimliğin arasında bir tutam sarı saç

Kimselere dokunturtmazmış

Daha bunlar bir şey değil dedi

Eve gelin de görün

Tam oniki sene, sekiz ay, yedi gün

Atatürk'le olmanın kıvancında

Söyleşi bitti, teşekkür ettiler

Ayağa kalktı bastonuna yaslandı

'Tamam oldu... tamam yavrum' dedi büyük bir şefkatle

Ağır ağır yürüdü

Bir an önce evine varmak istiyordu

Sanki Atatürk O'nu evinde bekliyordu

Götürecek araba var mı diye sordu

Onca yılın kıvancıyla yürüdü gitti.

Yaşıyordu ve tarihten bir kesitti

29 Ekim 2004

Ramazan Topoğlu

Sustun, Gittin, Sularım Yırtıldı

Gece karanlıklarına gizlenen yanılgılarım
Şafak vakti ırkmaklarıma karıştı
Yırtılan sularımı suzidil peşrevle diktim
Sustun, ikimizden kalan bir küçük hatıra olsun
Sevdiğimiz nehre ayaklarımızı sallayışımız gibi...

Yaz bulutlarına uluorta tutsak çocuksuluğum
Zehirlenişlerimle karanlık kuyularda büyüdü
Kanayan ruhumu nihavent taksimle dindirdim
Gittin, aklımda kalan bir hayelin olsun...
Sevdiğin dağlara suya gidişin gibi....

Ramazan Topoğlu

Şehrin Kovduğu Bay

Çeyrek asırdır bu şehirde
Yaşadım sevdim sevildim
Sokakları ezberledim onlar da beni

Soğuk kış gecelerinde fasıllarda
Baharın güzel günlerinde koruluklarda
Yaz sıcağının ılık rüzgarlarında
Sonbaharın hüznü yapraklarında
Hep hayat aktı gönlüme ırmaklar gibi

İrmaklarıma el atıp bulandırdılar
Sabahları varoldum, akşamları yokoldum
Neydi yanlış olan anlayamadım
Bu şehir benden, ben şehirden yoruldum
Çiçeksizdim sipersizdim
Gafil avlandım arkadan vuruldum
Yandım nankörlüklerde kavruldum
Şehir utandı, şehirden kovuldum

Ramazan Topoğlu

Şiir Sayılmaz Bu

Ak saçlı yaşlı emekli adam hastaydı
Kalp ağrısı, günlerdir yoktu iştahı, açtı
Çiçekleri solgun yer döşeğinde yatıyor
Çizgili pijamasında eski günlerin hatırası

Canı yufka arası bir şeyler istiyor
Bir dürüm getirdi komşusu
Tuttu sarıldı, sıktı, ısırdı
Sırası mıydı ağrı nöbetinin bu sıra
Acıyla bağırdı, inledi
Sıktı elindeki dürümü bırakmadı
Çok acı çekiyordu ak saçlı fakir adam
Bırakmadı elindeki
Yemeliydi açtı, canı istiyordu
Yemek yiyebilmek bile ne güzelmiş meğerse
Bırakmadı elindeki dürümü
Gözlerinden yaş geldi acıdan
O elindeki sınıksız tutuyordu
Yiyemiyordu bir türlü
Geçti ağrısı uyudu sonra
Elinde tutuyordu dürümü, bırakmadı

Yaşlı fedakar karısı ağladı

Ramazan Topoğlu

Şiirinsellikler (1)

Her varlığın şirince bir şiircesi
Bir yerde gizlenip keşfedilmeyi bekler

AT DIŞKISI

Sindirilmiş ot lokumu
Tepsiye dizilecek kadar
Biçimli ve güzel

KÖPEĞİN GİTTİĞİ YER

Koşarak bir yere gidiyor sabah vakti
Bilseniz öyle ciddi
Duyduğuma göre acelesi varmış
Mesaiye geç kalmış

KEDİ KEYFİ

Dışarda yağmur yağıyor
Evde soba yanıyor
Bir de kestane pişiyor
Kedi yanında yatıyor
Ninem masal anlatıyor
Dedem kediyle uyuyor

SİNCAP KUYRUĞU

Ön ayaklarında ceviz
Dikilmiş bekliyor
Kuyruğu boyundan uzun
Ucu kıvrık bir gölgelik, gür ve dik
Sanki bir vazoya ıslanmış bir çiçek

DÖKÜLEN SONBAHAR YAPRAKLARI

Dökülünce kınamsı kokar
Bin türlü derdin çaresi vardır
Çıtırdayan kuru yapraklarda
Hemen süpürüyorlar çöp diye
Döküldüğü yerde
Neden kalmasın bir kaç gün
Çok ayıp hemen süpürüyorlar işte
Sanki başka çöp kalmadı ortalıkta

EŞEK VE AT BAKIŞI

Atlar ve eşekler
Elbette insanları da görürler
Fakat....
Kediler ve köpekler gibi
Bakmazlar insan gözünün içine
Umurlarında değildir insanlarla bakışmak
Güzel gözlerini esirgerler insandan

KADIN BACAĞI

Hadi yanından geçerken baktın
Geçip gittikten sonra dönüp niye bakarsın
Hiç mi görmedin
Yarıklı mini etek altında
Diz yukarısı kadın bacağı
Nerede başlayıp nerede biter bilmez misin

Yarıklı etek çıktı
Erkeklik bozuldu

Ramazan Topoğlu

Şiirinsellikler (2)

Her görüntüden eksilmiyor şiirce şirinlik
Hadi yine bakalım görelim:

BOŞUNA UMUT VERME

Yolda giderken başım kaşındı
Kaşımak için elimi kaldıracaktım ki
Baktım bir taksi geliyor karşıdan
Kaşınmak için elimi kaldırısam dur dediğimi sanacak
Vakit kaybedecek, boşuna umutlanacak
Başımı kaşımaktan vazgeçtim n'apayım?

BÜYÜK FEDAKARLIK

Ben geçince ağaca kuşlar kondu
Dönüp bakacaktım severim kuşları
İki sevgili bekliyor ağacın dibinde
Dönüp baksam kuşlara
Adam sevgilisine baktığımı sanacak
Nerden bilecek kuş tutkunu olduğumu
Vazgeçtim kuşlara bakmaktan
Rahatsız olmasın adamcağız
Gerçi dönüp baksaydım kuşlara
Niye bakayım başkasının kadınına
Kuşlar dallarda bakınırken

KIZIYLA GİDEN ANNENİN BAKIŞLARI

Anne ile kızı kolkola karşıdan geliyor
Anne bakışlarıyla bakışlarımı kilitledi
Kızıma bakmasın karşıdan gelen adam diye
Nerden bilsin zaten bakmayacağımı
Tam yanımdan geçerlerken
Gülümseyip selam verdim anneye
Demek istediğimi anladı
O da gülümseyip selam verdi
Bunu gören kızı da her ikimize gülümsedi
Gördüm

Ramazan Topoğlu

Şiirinsellikler (3)

Ne yapabilirim ki..
Her miniklikte şirin şiir tadı varsa
Derin ve zor sözler bile söyletmiyorlarsa
Gülümseyip sevinç veriyorlarsa
Otların arasında dolaşan
Benekli uğur böcekleri gibi
Onlarında gönülleri var

ALÜMİNYUM DIŞ MACUNU TÜPLERİ

Ne hoş sıkılırdı eskiden
Alüminyumdan dış macunu tüpleri
Nazıkçe ve usulca yayılırdı fırçaya sıkınca
Sıkıldığı şekilde kalırdı öylece efendice
Hey gidinin eski alüminyum tüpleri
Alttan katlanırdınız macununuz eksildikçe
Çok hoşunuz, kapağınız bile kaybolmazdı
Şimdiki krem tüpleri artık hep naylondan
Sıkınca eğri büğrü, cork diye fırlayıp kaçıyor
Oynak güvenilmez hain
Hiç kalmadı dış fırçalamanın keyfi

MEYVE ÇEKİRDEKLERİ

Çekirdeğin şiirinsiliği mi olurmuş
Fakat zeytin çekirdeği eski devirlerden kalmış
Oyuk çizgili kütük minyatürü
Tarih ve efsane tüttürmekte o haliyle
Hurmanınkiyle biraz akraba...

Malta eriğinkini yeni cilalanmış, atmaya kıyamazsın
Muşmulanınki otantik düğme, hatıra olarak saklayiver
Papaz eriğinkini sokağa atılır, ömrü kısa, çitirtisi için basılır üstüne
Üzüm çekirdeği ayıklanmaz, öylece yutulur
İsteyen ayıklasın
Elma çekirdeğini farketmeden yiyersen de olur
Ayvanınki dirençlidir yutma sakın
Portakal mandalının kocası, çekirdekleri sinir
Karpuz da kavunun, çekirdekleri gerdanıdır

Çekirdekler gücenmesin
Şoyu sürdürmenin varlıkcıkları
Şimdi kabak çekirdeği yeme sırası

MEYVE KABUKLARI

Hiç kafa yormayalım
En asili ve güzeli

Mandalin kabuğu sonra portakal
Mandalin kadın giysisi, portakal bay
Bıçakla en güzel soyup kokanı
Hıyar denilen salatalık

AYRICALIKLI KABADAYI SEBZELER

Anladınız; kereviz, enginar ve karnabalar
Başka diyarın efe sebzeleri bunlar
Herkes katlanamaz nefasetlerine
Pırasa da takılır gider peşlerine...
Meydan okur herkese bu dörtlü çete
Tanısanız hepsi kıyak arkadaşdır aslında

Ramazan Topoğlu

Yıllarımdan Kaçıp Gitti Haziran

Uzak diyarlardan
Onlarca dağlar arasından bulutlardan
Gelmiyeceğini bile bile
Bir haber beklersin rüzgarlardan
Sanki bir yerden bir haber gelecek gibi der durursun
Gelmiyeceğini bile bile avunur dağlardan medet umarsın
Sana dağlar bile küskündür, ne zaman anlarsın

Haziran sonsuz sukünetinde maznun ve mahkumdur
Aylardan haziran
Yılımdan kaçtı nerelere gitti Haziran
Aynalara baktıkça Haziran
Baktıkça utandıran

Sanki bir yerlerden bir haber gelecek der durursun
Gelmiyeceğini bile bile yanar kahrolursun

Dağlara suya gitmeli
Geçtiği yerlerde gezmeli
Eski rüzgarları çağırıp avunmalı

'Bir gönül evinde zeytin ağacı kurumuş
Nehir yaşlanmış suları akıyor'

Ne olurdu sanki bu yıl geçen yıl olsaydı dersin
Anlamsızsın, yoksun, sana büyü yaptılar

Yapayalnızsın buna layıksın
Yoktur dağlara çıkma hakkın

Rüzgarlarda ruh ikizini özleme
Artık makbulu değilsin yollarını gözleme
Artık sen O'nun ikizi değilsin ve yoksun
Çıktığın mertebesinden azatsın

Sıcak yaz günleri sana cezadır
Sıcakta serinlik de haramdır

Sanki bir yerlerden bir haber gelecek der durursun
Gelmiyeceğini bile bile yanar kahrolursun

Ramazan Topoğlu

Yorgun ve Bakımsız Bahçe Mutsuzluğu

O bahçeyi herkes arıyordu
O bahçeyi arıyorum
Bakımsız okul bahçesi mutsuzluğu yoktu o bahçede

O bahçe neredeydi
O bahçede nereye katı
Küçük evinin önünde zeytin ağacı vardı
O bahçenin nerede olduğunu unuttum
Şimdiki mevsimin adı bahar
Papatya ile gelincik orada olmalılar
Ne olur o bahçeye gidelim
Ne olur baksanıza baharlar da bitiyor

Ramazan Topoğlu